

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Septem Illustrium Virorum Poemata

Amstelodami, 1672

Fulvio Testio. Queritur, se loquendi usum morbo amisisse.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11215

Per te Graiorum libris tumefacta superbit,
 Et certat Latiis Itala Musa choris.
 Sabbatiæ gaudete arces, gratissima cælo
 Mœnia, felici prole verenda virûm.
 Et quamquam egregium terris aluistis Iulum,
 Indaque sunt vestræ litora dona ratis;
 Ultima non vobis accedet gloria Vates,
 Ignea qui vestrum nomen ad astra tulit.
 Appulit ignotis oris si classe Columbus,
 Hunc ad Cælicolûm limina fama rapit.

F U L V I O T E S T I O .

Queritur, se loquendi usum morbo amisisse.

VOx animi interpres, fecundæ nuntia mentis,
 Quo fugis? an semper labra filere jubes?
 Tu dulci oblectas mortalia pectora cantu,
 Efferaque unanimi fœdere corda ligas.
 Tu plectri citharæque comes; tibi carmina curæ,
 Quæque colit foccus, quæque cothurnus amat.
 Te stupet undantis moderantem frena theatri
 Vulgus, & iratum sub tua jura venit:
 Pactaque sunt tenero per te commercia mundo,
 Cùm poterat quernum nos aluisse nemus.
 Quò fugis, & nullâ linquis te voce vocantem?
 Non voco, sed lacrimæ pondera vocis habent.
 Inter anhelantis suspiria pectoris, ægros
 Heu quos elicio rauca per ora sonos!
 Edere luctamur sterili revoluta palato;
 Sed fingulanti murmure verba cadunt.

Non

Non fecus optato per credita membra fopori,
Cùm serpit dulcis nocte favente quies,
Velle loqui, & vanis conatibus ora videmur
Solvere; sed solito lingua vigore caret.
Sapè meas odi voces, sonitumque tremisco,
Cogor & ipse meis auribus esse gravis.
Mugitus timuisse suos sic creditur Iö,
Turpia dum mœrens induit ora bovis.
O quoties conata queri tibi inutilis hæsit
Lingua, nec humanos reddidit ore modos!
Inachidas quoties auxisti fletibus undas,
Ingrati plorans impia furta Jovis!
Frondebis hirsutis & amarâ carice pastæ
Pocula limosis stagna fuere vadis.
Sapè exhibuit decerptas Inachus herbas;
Ast illa est patrias lambere visa manus.
Felices, quoscumque malis Fortuna laceffit,
Nec sua per fletus damna referre vetat!
O fortunati vos prata per Asia cynci,
Dulciùs extremo queis datur ore queri!
Condita silvarum latebris felicior Echo,
Cujus post cineres vox rediviva viget.
Me dolor assiduus vicino funere terret,
Nec patet ad questus libera facta via.
Testari fremitu docuit natura dolores:
Solari curas hac jubet arte graves.
Audi, mugitu quo verberet aëra taurus
Ictus, ubi tepidam sanguine tingit humum.
Quin leo per Nomadum silvas fremit ore cruento,
Si fodit Libyci militis hasta latus.
Et gemitu tigris montes saltusque fatigat,
Ventris cui rapuit pignora Parthus eques.

At-

Atque ubi captivis venêre in retia pennis,
 Emittere querulo gutture murmur aves.
 Nec tantùm exclamant viventi prædita sensu;
 Sed viduata animâ corpora pulsa fremunt.
 Dant percussa sonum vibratâ ligna securi:
 Stridet, dum cuneis fissile robur hiat.
 Et stipulæ crepitant campis, si incendia regnant,
 Obstrepit & rapidis laurus adusta focus.
 Aspice, quo sonitu ferventia litora plangent,
 Spiritus Eurorum cùm ferus urget aquas.
 Septaque nimborum rutilus si dividit ignis,
 Murmure terrifico nubila fracta tonant.
 Omnia muta sonos edunt, solique negavit
 Sors mihi communi munere posse frui.
 Me miserum! quantus de vertice profluit humor!
 In fauces quanto gurgite lingua madet!
 Spiramenta animæ nimum turgentia torpent,
 Sermonique fluens obstruit humor iter.
 Haud aliter citharæ languent, nervique loquaces,
 Cogit ubi pluvias Auster opacus aquas.
 Cordis anhelanti reboant penetrabilia tussi,
 Pectoris & crates dissiluisse timent.
 Quid me adeò spirare vetas, sævissima tabes?
 Cur fervens animæ claustra repulsa quatis?
 Hei mihi! dum scribo, morbi solatia, versus,
 Quàm valido thorax impete concutitur!
 Mitiùs incudem Cyclopum brachia tundunt,
 Quà vomit è scopulis Sicelis Ætna faces.
 Mitiùs adversas miles ferit ariete turres,
 Et grave balistæ mœnia quassat onus.
 Opprimet hanc animam rabidi violentia morbi:
 O utinam, Dî me falsa timere velint!

Non letum timeo ; genus hoc sed lugubre leti ;
 Et doleo taciti tædia ferre mali.
 Odrysiâ raptor postquam tibi forcipe linguam
 Abstulit , & stabulis , ô Philomela , lates ;
 Sæpè optasse mori , palmasque ad sidera tendens,
 Diceris id summos sæpè rogasse Deos.
 Ah virgo infelix , pellex incesta fororis !
 O nimium sævo credita forma viro !
 Hæccine , crudelis , pro virginitate reponis
 Ereptâ , tragici præmia concubitûs ?
 Tempus erit , Tereu , cùm te peccasse pigebit ,
 Oderis & sævâ gaudia rapta manu.
 Indicium sceleris , tua crimina , tela fatetur :
 Ingenium miseris fuggerit arte dolor.
 En gestit patriis epulandum apponere mensis
 Infontem furiis percita mater Ityn.
 Tu nati condes viventi viscera busto ?
 Mox tua per silvas fata dolebis Epops.
 Exultat cædes inter Philomela , parenti
 Ostentans nati sanguinolenta caput.
 Evasti tandem furias , gladiumque tyranni :
 Vidisti plumâ præpete membra tegi.
 At nunc per lucos injusta silentia linguæ,
 Questibus argutis blanda rependit avis.
 Quos nunc ore modos nemoris dulcissima Siren
 Concinit ? exiguo in gutture quale melos ?
 Interdùm voces per rostra loquacia torquet ;
 Sibila nunc cæsâ garrulitate rotat.
 Et modò crispanti modulatu turbinat ictus ;
 Secum visâ loqui nunc taciturna gemit.
 Personat omne nemus , per frondea tecta querelas
 Mirantur Nymphæ , capripedesque Dei.

Non

Non mea me post fata manet facundia lingua;
 Non iterum dulci garrulus ore fruar.
 Prô citharæ custos, & carminis auctor Apollo!
 Prô mea Piërides numina sacra Deæ!
 Reddite poscentis felicia murmura labris,
 Demite, quæ cogunt ora filere, moras.
 Vos regitis cantus, vos torrens copia fandi,
 Et celebrata juvant libera verba choris.
 Quid faciam, surdas præbet si Delius aures,
 Nec mea Castaliâ labra levantur ope?
 Carmina jam valeant Musâ meditata sinistrâ;
 Cum domino valeat iussa tacere chelys.
 Aufonii Vates, & concita pectora thyrsô,
 Aufonii, Lycio nomina grata Deo;
 Aufonii nostras soliti laudare Camœnas
 Definite ad cantus turba venire meos.
 Tu verò ante alios frustra mea carmina quæras,
 O F U L V I, Mutinæ gloria magna tuæ.
 Tibia te, cantusque decent: mihi plectra tacenti
 Hic paries, mutam sustineatque lyram.
 Non tibi sunt tristes curæ, lætusque iuventæ
 Purpureæ vernas stat vigor ante genas.
 Et tibi nascenti jucundo lumine Phœbus
 Annuit, & flavis Calliopeia comis.
 Felix, seu dulces molli fide flebis amores,
 Seu gravis heroäs flumine fundis opes.
 Tu tunc festivus perjuriam ludis amanti,
 Et jacta ad surdas ebria verba fores.
 Tu centum ludos, & dulcia prælia misces,
 Haustaque de mensis libera vina refers;
 Utque ferens hiemes, ventosaque iurgia cæli,
 In nudâ recubet durus amator humo.

Auguror : hoc miseros cantu solabitur ignes,
 Expectans lentum mœsta puella virum ;
 Inveniensque suas referentia carmina flammæ,
 Immoritura labris oscula longa dabit.
 Huc varios flores , huc blandi veris honores
 Ferte citi juvenes , Italidesque nurus.
 Blanditi vestro date florea ferta Poëtæ :
 Cingite ridenti tempora docta rosâ.
 At Venus Idalio plaudens te cernet ab axe ,
 Ambrosioque tuum rore rigabit opus.

Relictâ Urbe cupit rus secedere.

E Geriæ valles , mitique habitata Dianæ
 Pura Thoantæi nescia silva sacri ;
 Vosque lacus Triviæ dices Nemorensibus undis ;
 Æneadum sedes , Laviniumque meum ;
 Confectum curis , & longâ tabe dolorum
 Accipite , & patriis sistite me laribus.
 Irrita Pæoniæ post tentamenta medelæ ,
 Huc libet ægrotos nunc mihi ferre pedes.
 Romulæ valeant arces , medicique valete ,
 Quorum sæpè malo sedula cura favet.
 Desinite herbarum tandem , tristisque veneni,
 Ferte procul durâ pocula tincta manu.
 Me nemora , & saltus camporum , auræque patentés ,
 Et trepidans rivo garrula lympa manent.
 Prata movent animum viridantia gramine læto ,
 Et qui persultant pinguia rura greges.
 O mihi sola quies , colles salvete Latini !
 Salvete , ô fratris regna vetusta mei !

H h

Ster-